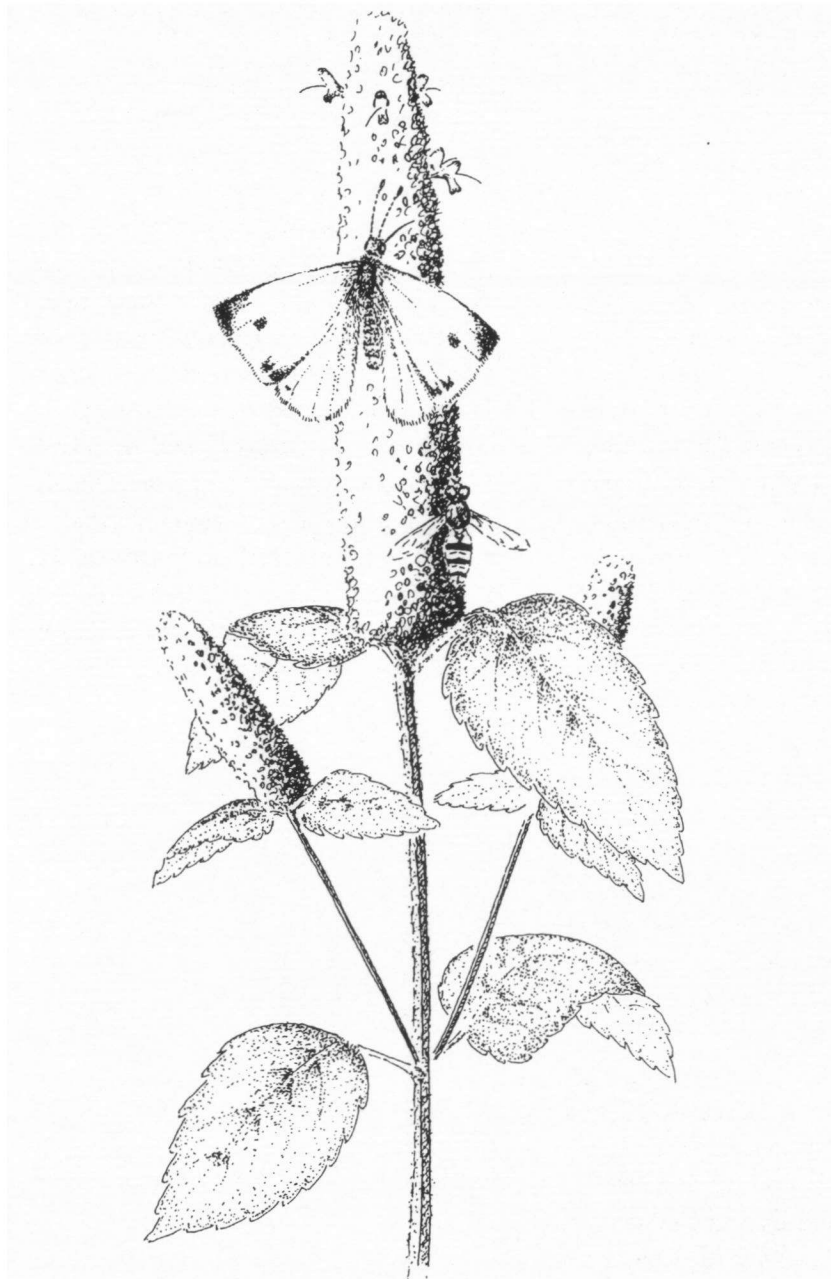

De Dropplant, een onbekende tuinplant

De Dropplant - ook wel Koreaanse venkel genoemd - is een vrij onbekende tuinplant die tot het geslacht *Agastache* hoort. Hij lijkt met zijn lila, aarvormige bloeiwijzen wel wat op Pepermunt, maar valt op door zijn typische geur. Tijdens de langdurige bloeiperiode kan het om de planten wemelen van de insecten.

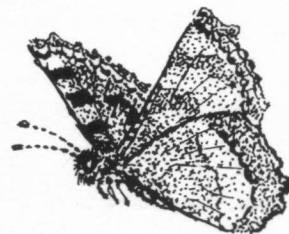
Bijna uitgebloeide Dropplant met Klein geaderd witje.
Tekening: Erik de Vries.

Erik de Vries

NAAMGEVING EN HERKOMST

De Nederlandse namen Dropplant en Koreaanse venkel verwijzen naar de karakteristieke geur van de planten. Mijn eerste kennismaking met deze groep planten betrof een plant (*A. foeniculum*) die er zo op het oog uitzag als een muntsoort, maar naar Venkel rook.

Ook planten uit verwante geslachten, zoals *Lophantes anisatus*, hebben een bijzondere geur. De wetenschappelijke naam *Agastache* is afgeleid van het Grieks en betekent letterlijk 'veel-aar'.

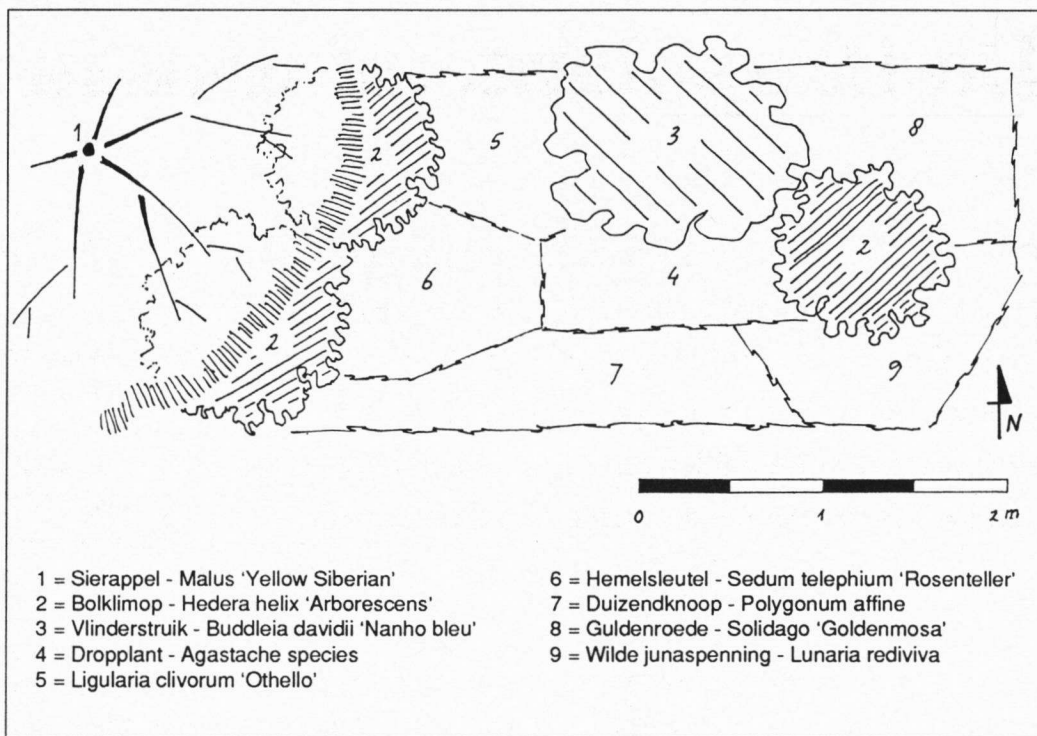

Tot het geslacht *Agastache* worden 22 soorten vaste planten gerekend, die op een na alle inheems zijn in Noord- en Midden-Amerika. Eén soort (*A. rubra*) komt in Oost-Azië voor en raakte zo'n 12 miljoen jaar geleden gescheiden van de andere toen de landbrug in de Beringstraat verdween.

Agastache-soorten komen voor op puinhellingen, open naaldbossen en graslanden. Het zijn vaak typische vertegenwoordigers van pioniervegetaties. Zo op het blote oog is een groot deel van de soorten nauwelijks van elkaar te onderscheiden, of het moet zijn dat de bloemkleur duidelijk afwijkt van de 'standaardtint' grijslila.

TOEPASSING ALS TUINPLANT

Agastache-soorten worden gemiddeld ruim een halve tot één meter hoog; *A. mexicana* blijft met krap een halve meter duidelijk wat

Vlinderhoekje met Droplant,
dat er ook in de winter leuk
uitziet.

Tekening: Erik de Vries.

aan de kleinere kant. De planten stellen vrij weinig eisen aan de grondsoort, als die maar goed doorlatend is. Het liefst staan ze in de volle zon, al is een plekje in de halfschaduw ook goed. Niet alle *Agastache*-soorten zijn in ons land even winterhard. Ze zijn echter allemaal toe te passen in de tuin omdat ze al in het eerste levensjaar kunnen bloeien. Vanaf februari kunnen ze worden voorgezaaid in een bak, of in maart/april direct in de volle grond. De uiteindelijke plantafstand is 30-40 cm.

De bloei duurt van begin juli tot eind augustus. Jonge planten komen iets later in bloei, maar bloeien tot in september. In die tijd vallen vooral de vele zweefvliegen rond de bloemen op, maar de planten zijn ook bij vlinders en hommels in trek. Aan het eind van de bloeitijd kan men na een koude nacht vaak totaal verkleumde hommels op de planten aantreffen. Ook wanneer de planten schijnbaar zijn uitgebloeid, worden ze nog enige tijd door insecten bezocht.

De bloeiaren behouden vrij lang hun paarse kleur, maar geleidelijk aan worden ze dor en bruin. De aren worden door de stijve stengels statig overeind gehouden, om bij elk zuchtje wind talloze zaadjes rond te strooien. Ook in de herfst ziet de plant er met haar lange rechte aren niet onaardig uit. Ze vormt dan een mooie combinatie met bijvoorbeeld Guldenroede, waarmee ze trouwens ook in

de zomer goed kleurt (zie bovenstaand tuinontwerpje). Met het afknippen van de uitgebloeide stengels kunt u daarom wachten tot in het voorjaar en zo voor een aantrekkelijk winterbeeld in de tuin zorgen. De spontane uitzaai blijft beperkt tot de directe omgeving van de plant. Als u echter toevallig tegen de plant aanloopt schiet ze haar zaden ettelijke meters weg. Wilt u toch 'netjes' de winter in, dan kunnen de uitgebloeide bloemen beter direct na de bloei worden verwijderd. Zo wordt voorkomen dat u de zaden in een later stadium door de hele tuin 'loopt'.

SUMMARY

Plant species belonging to the genus *Agastache* are uncommon garden plants which attract large numbers of butterflies and other insects. These plants are not demanding as regards soil and light, and have a long flowering-time.